

Eelotsuse küsimused

1. Kas vanaduspension, nagu on ette nähtud sissemaksete tasandil Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemis, mis põhineb töötaja poolt ja tema jaoks kogu tööelu jooksul tehtud sissemaksetel, kuulub direktiivi 97/81 klauslis 4 sätestatud diskrimineerimiskeelus silmas peetud mõiste „töötingimus” alla?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja leitakse, et selline vanaduspension, nagu on ette nähtud Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemis sissemaksete tasandil, kuulub direktiivi 97/81⁽¹⁾ klauslis 4 osutatud „töötingimuse” mõiste alla, kas siis tuleb kõnealusel klauslis käsitletud diskrimineerimiskeeldu tõlgendada nii, et sellega ei ole lubatud või sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis — *pro rata temporis* põhimõtte toepeltkohaldamise tagajärjel — nõuab osalise tööajaga töötajatelt võrreldes täistööajaga töötajatega selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni nende tööaja osalisusega proportsionaalselt väiksemas summas, proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi?
3. Eelmistele küsimustele täiendava küsimusena: kas sellist regulatsiooni nagu Hispaania sotsiaalkindlustuse sissemaksete, vanaduspensioni saamise ja arvutamise süsteemi (LGSSi lisasättes 7) osalise tööajaga töötajate puhul võib käsitada ühena „tasustamise aspektidest ja tingimustest”, mille suhtes kehtib direktiivi 2006/54⁽²⁾ artiklis 4 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu konsolideeritud versiooni artiklis 157 (endine EÜ artikkel 141) sätestatud diskrimineerimiskeeld?
4. Eelmistele küsimustele alternatiivse küsimusena, juhul kui Hispaania vanaduspensioni ei käsitata „töötingimuse” ega „tasuna”: kas otsese või kaudse soolise diskrimineerimise keeldu, mis on ette nähtud direktiivi 79/7⁽³⁾ artiklis 4, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole lubatud või sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis — *pro rata temporis* põhimõtte toepeltkohaldamise tagajärjel — nõuab osalise tööajaga töötajatelt (enamjaolt naised) võrreldes täistööajaga töötajatega selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni, mis on nende tööaja osalisusega proportsionaalselt väiksemas summas, proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi?

⁽¹⁾ Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (EÜT L 14, lk 9; ELT eriväljaanne 05/03, lk 267).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT L 204, lk 23).

⁽³⁾ Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiiv 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas (EÜT L 6, lk 24; ELT eriväljaanne 05/01, lk 215).

Région Nord-Pas-de-Calais 22. juulil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. mai 2011. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-267/08 ja T-279/08: Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'Agglomération du Douaisis versus komisjon

(Kohtuasi C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Région Nord-Pas-de-Calais (esindajad: advokaadid M. Cliquennois ja F. Cavedon)

Teised menetlusosalised: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. mai 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-267/08 ja T-279/08;

— rahuldada Région Nord-Pas-de-Calais poolt esimese astme kohtus esitatud nõuded;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks kaks väidet.

Région Nord-Pas-de-Calais heidab oma esimese väitega Üldkohtule ette, et Üldkohus jättis hindamata väited, mis olid esitatud komisjoni 2. aprilli 2008. aasta otsuse K(2008) 1089 (lõplik) peale, mis võeti tagasi ja asendati 23. juuni 2010. aasta otsusega K(2010) 4112 (lõplik), ja mis puudutasid mõlemad riigiabi C 38/2007 (ex NN 45/2007). Apellant väidab, et tegelikult vastab uus otsus dokumentidele, mis ta esitas oma esimese hagi raames Üldkohtule, ilma et teda oleks ära kuulatud uue eelneva haldusmenetluse raames.

Oma teises väites heidab apellant ette, et selles haldusmenetluses, mille käigus komisjon võttis vastu uue otsuses on rikutud tema kaitseõigusi ja võistlevuse põhimõtet, kuna komisjon rikkus selle otsuse tegemisel kohustust järgida olulisi menetluseeskirju. Tegelikult muutis komisjon oma analüüsi, mis puudutas kõnealuse riikliku meetme olemust ja muutis viiteintressi baasmäära, mida kohaldati Arbel Fauvet Rail SA-le riigiabi andmise perioodi suhtes.